PIEŅEMTIE TEKSTI

P8_TA(2014)0038

Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgads — 2014. gada prioritāšu īstenošana

Eiropas Parlamenta 2014. gada 22. oktobra rezolūcija par Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu — 2014. gada prioritāšu īstenošana (2014/2059(INI))

Eiropas Parlaments,

– ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD) un jo īpaši tā 121. panta 2. punktu un 136. pantu,

– ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību (LES), it īpaši tā 3. pantu,

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. novembra Regulu (ES) Nr. 1175/2011, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97 par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu[1],

– ņemot vērā Padomes 2011. gada 8. novembra Direktīvu 2011/85/ES par prasībām dalībvalstu budžeta struktūrām[2],

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. novembra Regulu (ES) Nr. 1174/2011 par izpildes pasākumiem pārmērīgas makroekonomiskās nelīdzsvarotības koriģēšanai eurozonā[3],

– ņemot vērā Padomes 2011. gada 8. novembra Regulu (ES) Nr. 1177/2011, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1467/97 par to, kā paātrināt un precizēt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošanu[4],

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. novembra Regulu (ES) Nr. 1176/2011 par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību[5],

---

1 OV L 306, 23.11.2011., 12. lpp.
2 OV L 306, 23.11.2011., 41. lpp.
3 OV L 306, 23.11.2011., 8. lpp.
4 OV L 306, 23.11.2011., 33. lpp.
5 OV L 306, 23.11.2011., 25. lpp.

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. novembra Regulu (ES) Nr. 1173/2011 par efektīvu budžeta uzraudzības īstenošanu eurozonā[1],

– ņemot vērā Komisijas 2012. gada 6. decembra paziņojumu par rīcības plānu, kā pastiprināt cīņu pret krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas (COM(2012)0722),

– ņemot vērā 2014. gada 13. martā pieņemto rezolūcijas par trijotnes lomu un darbībām[2];

– ņemot vērā 2013. gada 5. februāra rezolūciju par finansējuma pieejamības uzlabošanu MVU[3],

– ņemot vērā 2014. gada 25. februāra rezolūciju par vienotā tirgus pārvaldību 2014. gada Eiropas pusgada ietvaros[4],

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 21. maija Regulu (ES) Nr. 473/2013 par kopīgiem noteikumiem budžeta plānu projektu uzraudzībai un novērtēšanai un pārmērīga budžeta deficīta novēršanai eurozonas dalībvalstīs[5],

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 21. maija Regulu (ES) Nr. 472/2013 par to eurozonas dalībvalstu ekonomiskās un budžeta uzraudzības pastiprināšanu, kurās ir vai kurām draud nopietnas finanšu stabilitātes grūtības[6],

– ņemot vērā Komisijas 2014. gada 2. jūnija paziņojumu par konkrētām valstīm adresētiem ieteikumiem (COM(2014)0400),

– ņemot vērā Parlamenta 2014. gada 25. februāra rezolūciju par Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu: nodarbinātības un sociālie aspekti 2014. gada izaugsmes pētījumā[7],

– ņemot vērā debates ar dalībvalstu parlamentu pārstāvjiem par 2014. gada Eiropas pusgada prioritāšu ieviešanu,

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1303/2013, ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1083/2006[8],

– ņemot vērā Komisijas 2014. gada 30. jūlija paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par norādēm par to, kā piemērojami Regulas (ES) Nr. 1303/2013 23. pantā paredzētie pasākumi, kuri saista Eiropas strukturālo un investīciju fondu efektivitāti ar pareizu ekonomikas

---

1 OV L 306, 23.11.2011., 1. lpp.
2 Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0240.
3 Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0036.
4 Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0130.
5 OV L 140, 27.5.2013., 11. lpp.
6 OV L 140, 27.5.2013., 1. lpp.
7 Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0129.
8 OV L 347, 20.12.2013., 320. lpp.

pārvaldību, COM(2014)0494,

– ņemot vērā 2011. gada 14. septembra[1] un 2014. gada 16. janvāra[2] rezolūcijas par ES bezpajumtniecības stratēģiju,

– ņemot vērā Komisijas 2013. gada 13. novembra ziņojumu „Vienots tirgus izaugsmei un nodarbinātībai: analīze par izdarīto un atlikušajiem šķēršļiem dalībvalstīs — papildu materiāls 2014. gada izaugsmes pētījumam” (COM(2013)0785),

– ņemot vērā Komisijas 2014. gada 2. jūnija paziņojumu „2014. gada Eiropas pusgads: ieteikumi konkrētām valstīm. Veidojam izaugsmi” (COM(2014)0400),

– ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,

– ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu un Budžeta komitejas, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas un Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinumus (A8-0019/2014),

A. tā kā fiskāla ilgtspējība un ES fiskālās un makroekonomiskās uzraudzības struktūras pārdomāta ievērošana ir svarīga Eiropas monetārās savienības (EMS) pienācīgai darbībai;

B. tā kā patiesas Eiropas monetārās savienības īstenošanai ir nepieciešama dalībvalstu makroekonomisko un budžeta politiku uzlabota koordinēšana, kā arī visaptveroša Komisijas vadīta politika eurozonai;

C. tā kā Eiropas pusgadam ir būtiska nozīme ekonomikas un budžeta politikas koordinēšanā dalībvalstīs;

D. tā kā aizvien pieaugošais kopējais bezdarba līmenis, jo īpaši jauniešu bezdarbs, joprojām nopietni apdraud ekonomikas un sociālo konverģenci ES;

E. tā kā jauniešu bezdarba problēma ir aktīvi jārisina, tādējādi pastiprinot un paplašinot pašreizējo sadarbības sistēmu starp valstu pārvaldes iestādēm, kas atbild par šo jomu;

F. tā kā parāda un bezdarba līmeņi joprojām ir augsti, nominālais IKP pieaugums zems, inflācijas līmenis būtiski atpaliek no mērķa līmeņa un daudziem cilvēkiem draud nabadzības risks, kā arī pastāv problēmas, kas saistītas ar sabiedrības novecošanu un ar atbalstu darbvietu veidošanai, jo īpaši jauniešiem, fiskālajai konsolidācijai ir jābūt uz izaugsmi vērstai un tā jāīsteno diferencētā veidā;

G. tā kā Eiropas pusgads ir saistīts ar ekonomisko solidaritāti starp dalībvalstīm un to atbildība par Savienības globālajiem rezultātiem ir proporcionāla attiecīgās dalībvalsts ekonomikas nozīmīgumam;

H. tā kā šā gada Eiropas pusgada prioritātes noteica Eiropadomes marta sanāksmē un atkārtoti apstiprināja jūnijā; tā kā uzsvars tiek likts uz politikas jomām, ar kurām veicina konkurētspēju, atbalsta darbvietu veidošanu un novērš bezdarbu, un uz to reformu pēcpārbaudi, ar kurām uzlabo ekonomikas finansēšanu un darba tirgu darbību;

---

1 OV C 51 E, 22.2.2013., 101. lpp.
2 Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0043.

I. tā kā stratēģija „Eiropa 2020” ir viens no elementiem ES atbildes reakcijā uz pasaules ekonomikas krīzi un turpmākajām problēmām un tā kā Komisija atzīst, ka lielākā daļa stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu netiks sasniegti;

J. tā kā globālā finanšu krīze un valsts parāda krīze ES būtiski mazināja mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) iespējas izmantot finanšu resursus,

K. tā kā Eiropas Parlaments vairākas reizes ir prasījis stiprināt pārvaldības sistēmu;

L. tā kā vienotais tirgus nav pilnībā darbotiesspējīgs, jo īpaši attiecībā uz pakalpojumiem;

M. tā kā pēc sešiem ekonomikas krīzes un negatīvas izaugsmes rādītāju gadiem ekonomika sāk atveseļoties un paredzams, ka līdz 2015. gadam tas notiks visās dalībvalstīs; tā kā Komisijas prognozes par ekonomikas atveseļošanos joprojām ir nestabilas un ir jāturpina reformas, lai nodrošinātu iedzīvotāju nodarbinātības un sociālās vajadzības, kā arī atjaunotu produktivitāti un konkurētspēju; tā kā Komisija atzīst, ka daudzās ES daļās sociālā situācija ir depresīva, ka bezdarbs ir sasniedzis nepieredzēti augstus līmeņus un ka palielinās atšķirības starp reģioniem un dalībvalstīm; tā kā pasākumi, lai risinātu šo situāciju nodarbinātības un sociālajā jomā, veicinātu turpmāko konkurētspēju un izaugsmi;

N. tā kā, neraugoties uz nelielu samazinājumu, bezdarba un jauniešu bezdarba rādītāji ES joprojām ir ļoti satraucoši (25,005 miljoni bezdarbnieku ES 28 dalībvalstīs 2014. gada jūnijā un 5,06 miljoni jauniešu bezdarbnieku ES 28 dalībvalstīs 2014. gada jūlijā); tā kā turklāt atšķirības starp bezdarba un jauniešu bezdarba līmeni dalībvalstīs (5 % bezdarbnieku Austrijā salīdzinājumā ar 27,3 % Grieķijā; 9,3 % jauniešu bezdarbnieku Austrijā salīdzinājumā ar 53,8 % Spānijā) ES apdraud gan ekonomisko stabilitāti, gan Eiropas sociālo kohēziju;

O. tā kā Komisija uzsver inovācijas, pētniecības un izstrādes nozīmi pievienotās vērtības radīšanā un to, ka aizvien pieaugošā prasmju neatbilstība jo īpaši ietekmē uz zināšanām balstītās nozares;

P. tā kā darba tirgus sadrumstalotība patlaban viens no galvenajiem nevienlīdzības cēloņiem starp dalībvalstīm un starp dažādām nozarēm; tā kā par to liecina atšķirības piekļuvei nodarbinātības iespējām (tostarp nopietni šķēršļi piekļuvei darba tirgum) un darba apstākļos, kā arī algu līmenī, kas dažkārt ir nepietiekams, lai garantētu pienācīgu dzīves līmeni, un aizvien lielākā polarizācija starp augstas un zemas kvalifikācijas darbu, kas var kavēt pārvietošanos darba tirgū; tā kā vēl joprojām ir nepieciešamas reformas, lai izbeigtu šādu sadrumstalotību;

Q. tā kā minimālās darba samaksas noteikšana ir dalībvalstu kompetencē;

R. tā kā ES tiesību akti par darba apstākļiem, diskrimināciju un veselības aizsardzību un darba drošību garantē darba ņēmējiem aizsardzību pret ekspluatāciju un diskrimināciju un arī palīdz sekmēt tādu grupu kā sieviešu un personu ar invaliditāti iekļaušanu darba tirgū; tā kā ir aplēsts, ka nelaimes gadījumu un arodslimību izmaksas veido no 2,6 % līdz 3,8 % no IKP un ka par katru euro, kas ieguldīts veselības aizsardzības un darba drošības standartu ieviešanā, uzņēmumi saņem atpakaļ EUR 2,2;

S. tā ekonomikas un finanšu krīze ir uzskatāmi apliecinājusi valsts finanšu nestabilitāti atsevišķās dalībvalstīs;

T. tā kā, cenšoties pārvarēt krīzi, dažas dalībvalstis ir būtiski samazinājušas valsts izdevumus laikā, kad pieaugošā bezdarba dēļ ir palielinājies pieprasījums pēc sociālās aizsardzības; tā kā valstu budžetu piešķīrumi sociālajam nodrošinājumam tika samazināti vēl vairāk, jo daudzi palika bez darba vai daudziem tika samazināts atalgojums un tādējādi samazinājās arī iemaksas;

U. tā kā Komisija darījusi zināmu 2014. gada 2. jūnija paziņojumā (COM(2014)0400): „Krīzes un veikto pasākumu ietekme uz ekonomisko un sociālo stāvokli ir skārusi nevienlīdzības līmeni. Dažu bezdarba veidu strukturālais raksturs, ierobežojumi piekļuvē izglītībai un veselības aprūpei, kā arī dažas nodokļu atvieglojumu reformas var neproporcionāli ietekmēt visneaizsargātākās sabiedrības daļas";

V. tā kā LESD 9.pantā ir paredzēts, ka „Nosakot un īstenojot savu politiku un darbības, Savienība ņem vērā prasības, kas saistītas ar augsta līmeņa nodarbinātības veicināšanu, atbilstīgas sociālās aizsardzības nodrošināšanu, sociālās atstumtības apkarošanu, kā arī ar izglītības, mācību un cilvēku veselības aizsardzības līmeņa paaugstināšanu" un tā kā ir svarīgi šo horizontālo klauzulu pietiekami ieviest visās politikas jomās, lai sasniegtu LES 3. panta mērķus; tā kā LESD 174. pantā ir noteikts: „Lai veicinātu tās vispārēju harmonisku attīstību, Savienība izstrādā un veic darbības, kas stiprina tās ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju. [..] īpaša uzmanība ir veltīta lauku apvidiem, apvidiem, kurus skar rūpniecības restrukturizācija, kā arī reģioniem, kuros ir būtiska vai pastāvīga ekonomiska vai demogrāfiska atpalicība, piemēram, galējie ziemeļu reģioni ar mazu iedzīvotāju blīvumu, kā arī salas un pārrobežu un kalnu reģioni";

W. tā kā tikai 7,5 miljoni cilvēku jeb 3,1 % no ES darbaspēka pašlaik ir nodarbināti dalībvalstī, kas nav viņu izcelsmes dalībvalsts, un tā kā jaunieši ir tā iedzīvotāju grupa, kurai ir lielākās iespējas būt mobilai;

X. tā kā krīzes dēļ MVU un mikrouzņēmumi saskaras ar īpaši lielām izmaksām un grūtībām, kas saistītas ar piekļuvi finansējumam, un tādējādi tiek mazinātas to izaugsmes un darbvietu radīšanas spējas; tā kā Komisijai un dalībvalstīm tādēļ ir jāatbalsta MVU attīstība, lai ES veicinātu pārdomātu, ilgtspējīgu un iekļaujošu ekonomikas izaugsmi un kvalitatīvu darbvietu veidošanu atbilstīgi stratēģijas „Eiropa 2020" mērķiem,

1. norāda uz analīzi, kas liecināja par to, ka pēdējo divu gadu laikā bija vērojamas daudzsološas pazīmes par ekonomikas atveseļošanos ES, un pauž nopietnas bažas par attīstības palēninášanos kopš 2014. gada pirmā ceturkšņa, kad tika sasniegta nulles robeža un ļoti zemi inflācijas rādītāji kļuva vispārpieņemti; tomēr atkārtoti norāda, ka atlabšana joprojām ir vāja un nelīdzsvarota un tā ir jāturpina, lai vidējā termiņā nodrošinātu lielāku izaugsmi un vairāk darbvietu;

2. uzsver — lai atsāktu ekonomikas atveseļošanos un padarītu šo procesu ilgtspējīgu, steidzami ir nepieciešams vērienīgs plāns ieguldījumu veicināšanai visā ES; aicina Komiteju nekavējoties sākt īstenot *Jean-Claude Juncker* ierosināto Eiropas ieguldījumu programmu EUR 300 miljardu apmērā, lai veicinātu Eiropas izaugsmes steidzamu atveseļošanos;

3. norāda, ka ekonomikas politikas svarīgākie mērķi ir dalībvalstu konkurētspējas atjaunošana un bezdarba likvidēšana;

4. uzsver, ka steidzami ir jārisina problēmas, ko izraisa pašreizējā ekonomikas situācija,

kam raksturīgi vāji IKP rādītāji, kas 2014. gada otrajā ceturksnī eurozonā ir bijuši stabili, savukārt ES 28 valstīs ir pieauguši par 0,2 %, ārkārtīgi zema inflācija, kas 2014. gada augustā bija sasniegusi savu zemāko līmeni kopš 2009. gada novembra — 0,3 %, un nepieņemami augsti bezdarba rādītāji, kas 2014. gada jūlijā bija 11,5 % eurozonā un 10,2 % ES 28 valstīs;

5. atkārtoti mudina Komisiju sniegt konkrētus ieteikumus ES kopumā un dalībvalstīm, tostarp tām valstīm, kuras iekļautas ekonomikas pielāgošanas programmās, lai tās ne vien veiktu fiskālo konsolidāciju, bet arī strukturālas reformas, kas palīdzētu radīt reālu, ilgtspējīgu un sociāli līdzsvarotu izaugsmi, nodarbinātību, labāku konkurētspēju un uzlabotu konverģenci;

6. ņem vērā tālejošās strukturālās reformas, ko dalībvalstis veica saistībā ar makroekonomikas korekciju programmām; pauž nožēlu par to, ka dažas dalībvalstis pārējā eurozonā ne tik vērienīgi modernizē savu ekonomiku un ka tas ir viens no iemesliem to zemajām ilgtspējīgas izaugsmes prognozēm vidējā termiņā un ilgtermiņā;

7. pauž nožēlu par to, ka eurozona un ES riskē vēl vairāk atpalikt no citiem reģioniem ekonomisko izredžu un iespēju ziņā, tādējādi ES padarot vēl mazāk pievilcīgu vietējo un ārvalstu ieguldītāju investīcijām;

8. uzsver, ka finanšu, valsts parāda un konkurētspējas krīzi neizdosies pārvarēt tikai ar elastīgu monetāro politiku; tādēļ uzsver, cik svarīgi ir turpināt dziļu, līdzsvarotu un sociāli ilgtspējīgu strukturālo reformu procesu, lai veicinātu izaugsmi un darbvietu veidošanu; šajā sakarībā uzsver, ka ES nevar konkurēt tikai izmaksu ziņā, bet tai ir vairāk jāiegulda pētniecībā un izstrādē, izglītībā un prasmēs, kā arī resursu efektīvā izmantošanā gan valstu, gan Eiropas līmenī; atgādina, ka galvenajam strukturālo reformu un valsts un privātā sektora parāda līmeņa samazināšanas mērķim vajadzētu būt orientēšanai uz ilgtspējīgu izaugsmi veicinošām politikas darbībām un gala rezultātā — uz darbvietu radīšanu un nabadzības izskaušanu; aicina Komisiju un dalībvalstis plašāk izmantot attīstības banku iespējas, lai paātrinātu Eiropas Savienības ekonomikas izaugsmi;

9. atgādina, ka ES 2020. gadam izvirzītās prioritātes un mērķi, piemēram, nabadzības un sociālās atstumtības apkarošana, joprojām ir spēkā un būtu jāīsteno;

10. vēlreiz uzsver, ka vairāku eurozonas valstu pārmērīgie parādi ir ne tikai šķērslis izaugsmei, bet arī uzliek milzīgu slogu turpmākajām paaudzēm; joprojām pauž bažas par to, ka ir nepietiekama virzība uz privātā sektora pārmērīgā parāda samazināšanu;

11. tādēļ vēlreiz norāda, ka dalībvalstīm, pārskatot ekonomikas politikas nostādnes un veicot reformas, īpaša uzmanība būtu jāvelta ietekmei uz nākamajām paaudzēm, tostarp viņu vajadzībai pēc labiem dzīves apstākļiem un nodarbinātības iespējām; pašreizējās politikas kļūdas un nepieņemti lēmumi nedrīkst apdraudēt mūsu sabiedrību nākotni;

12. atzinīgi vērtē *Jean-Claude Juncker* apņemšanos, ko viņš pauda savās politikas pamatnostādnēs nākamajam Eiropas Komisijas sastāvam, palielināt Eiropas ieguldījumus par EUR 300 miljardiem;

13. uzsver, ka ekonomiskā un monetārā savienība (EMS) ir tālu no pilnības, un atgādina Komisijai par tās pienākumiem un apņemšanos ņemt vērā makroekonomisko nelīdzsvarotību ES un jo īpaši eurozonā nolūkā uzlabot ekonomijas un budžeta

koordināciju un nostiprināt konkurētspēju ES; šajā sakarībā atzinīgi vērtē nākamā vēlētā Komisijas priekšsēdētāja apņemšanos īstenot 2012. gada 5. decembrī pieņemto ceļvedi „Ceļā uz patiesu ekonomisko un monetāro savienību”;

14. atkārtoti aicina Komisiju nekavējoties ierosināt priekšlikumus EMS izveides pabeigšanai saskaņā ar visām pamatnostādnēm, kas iekļautas tās plānā padziļinātas un patiesas EMS izveidei; norāda, ka EMS pabeigšanai būtu jāizmanto kopienas metode; no jauna un atkārtoti prasa izstrādāt tiesību aktu par „konverģences pamatnostādnēm”, kas jāpieņem parastajā likumdošanas procedūrā, uz noteiktu laiku nosakot ļoti ierobežotu skaitu mērķu vissteidzamākajiem reformu pasākumiem, un prasa dalībvalstīm nodrošināt to, ka valsts reformu programmas tiek izstrādātas saskaņā ar iepriekš minētajām konverģences pamatnostādnēm un ka Komisija tās pārbauda; aicina dalībvalstis apņemties pilnībā īstenot valsts reformu programmas; iesaka, ka, pamatojoties uz to, dalībvalstis varētu izveidot konverģences partnerību ar ES iestādēm, pastāvot iespējai, ka tās par reformu darbībām varētu saņemt uz zināmiem nosacījumiem balstītu finansējumu; atkārtoti uzsver, ka, šāda ciešāka ekonomiskā sadarbība ir jāapvieno ar stimulējošu finansēšanas mehānismu; uzskata, ka jebkādam papildu finansējumam vai instrumentiem, piemēram, solidaritātes mehānismam, jābūt neatņemamai ES budžeta sastāvdaļai, bet tie nav jāiekļauj kopīgi pieņemtajā daudzgadu finanšu shēmas (DFS) finansējumā;

15. šajā sakarībā aicina Komisiju jaunajā sastāvā nākt klajā ar priekšlikumiem par vienotu eurozonas ārējo pārstāvību saskaņā ar LESD 138. pantu, lai izveidotu efektīvu eurozonu ar kopēju nostāju jautājumos, kas iekļauti šīs pārstāvības atbildības jomās; atgādina, ka jaunais Komisijas priekšsēdētājs savā otrdien, 2014. gada 15. jūlijā, teiktajā runā, pirms viņu ievēlēja Eiropas Parlaments, aicināja nodrošināt, ka „EMS un euro Bretonvudsas iestādēs pārstāv viena persona, viena vieta un viena balss”;

16. šajā sakarībā aicina Komisiju jaunajā sastāvā cita starpā nākt klajā ar priekšlikumiem par vienotu eurozonas ārējo pārstāvību saskaņā ar LESD 138. pantu, kā arī sagatavot ziņojumu, kuru tā apņēmās izstrādāt „divu tiesību aktu kopumā” un ceļvedī „Ceļā uz patiesu ekonomisko un monetāro savienību”, attiecībā uz Savienības pašreizējās fiskālās sistēmas sniegtajām iespējām līdzsvarot publisko ieguldījumu vajadzības un fiskālās disciplīnas mērķus;

17. aicina Komisiju stiprināt Eiropas pusgada procesu, cita starpā pārliecinoties par to, ka pietiekami daudz laika un resursu tiek piešķirti ieteikumu izstrādei un pārbaudei, lai tie būtu pēc iespējas atbilstošāki ES un valsts līmeņa ekonomikas politikas veidošanas vajadzībām; aicina Komisiju šajā saistībā izvirzīt priekšlikumus par to, kā Eiropas pusgada ieteikumus būtu iespējams padarīt juridiski saistošus; uzsver, ka ir svarīgi laikus un iespējami plašāk iesaistīt Eiropas Parlamentu, lai, ņemot vērā Parlamenta arvien lielāko ietekmi un pieņemto lēmumu saistošo raksturu, politiskā viedokļa veidošanas procesā nerastos leģitimitātes trūkums;

18. uzskata, ka ir jāpastiprina dalībvalstu parlamentu atbildība par KVAI; aicina Komisiju nodrošināt iespēju iepazīstināt dalībvalstu parlamentus ar KVAI vēl pirms tie tiek pieņemti Padomē;

19. atzīmē Komisijas izstrādāto KVAI 2014. gada paketi; norāda uz Komisijas novērtējumu, kas parāda zināmu progresu fiskālās konsolidācijas un strukturālās reformas nodrošināšanā, jo īpaši saistībā ar darba tirgu, pensiju un veselības aprūpes sistēmu modernizēšanu;

20. šajā sakarībā ņem vērā Eiropadomes atbalstu KVAI un Padomes ieteikumus, jo īpaši specifiskos ieteikumus eurozonai;

21. norāda — lai finansiālā atbalsta programmas gūtu panākumus, ir nepieciešams apvienot solidaritāti un nosacītību, atbildības uzņemšanos un apņemšanos īstenot reformu; atgādina Komisijai, ka pilnībā ir jāsaskaņo juridiskās saistības, kas izriet no tā dēvētā otrā tiesību aktu kopuma (Regula (ES) Nr. 472/2013), ar pašreizējām korekciju programmām; mudina Komisiju un dalībvalstis iekļaut finansiālo atbalstu un trijotnes *ad hoc* sistēmu uzlabotā juridiskā struktūrā, kas atbilst ES ekonomiskās pārvaldības sistēmai un Kopienas tiesībām, tādējādi nodrošinot demokrātisko pārskatatbildību; ņem vērā Komisijas pārraudzības dokumentu saistībā ar EP trijotnes ziņojumu; aicina Komisiju ņemt vērā secinājumus, kas izdarīti trijotnes Parlamentam sniegtajos ziņojumos;

22. atbalsta mērķi, saskaņā ar kuru uzsvars tiek likts uz politikas jomām, kas veicina konkurētspēju, atbalsta darbvietu veidošanu, novērš bezdarbu un uzlabo darba tirgus darbību, jo īpaši nozarēs ar lielu izaugsmes potenciālu; uzskata, ka dalībvalstīm ir vērtīga informācija, ar ko apmainīties cīņā pret jauniešu bezdarbu; uzsver, ka duālās izglītības modelim ir bijusi īpaši svarīga nozīme jauniešu bezdarba izskaušanā;

23. uzsver, ka kohēzijas politika ir svarīga ieguldījumu sistēma, ar ko stimulēt izaugsmi atbalstošus izdevumus, tostarp ieguldījumus inovācijā, pētniecībā un digitalizācijas programmā, izdevumus MVU piekļuves finansējumam sekmēšanai, ieguldījumus vides ilgtspējā, galvenajos Eiropas transporta savienojumos, kā arī izglītībā un sociālajā integrācijā;

24. aicina Komisiju izveidot vispusīgu mehānismu, kas veicina paraugprakses apmaiņu starp visiem valstu tirgus dalībniekiem, kas atbildīgi par jauniešu bezdarba novēršanu; atkārtoti norāda, ka, lai gan standartizētu risinājumu šajā gadījumā nevar piemērot, noteiktas dalībvalstis tomēr efektīvāk nekā citas ir risinājušās jauniešu bezdarba problēmu;

25. uzsver to, ka, īstenojot Eiropas pusgadu, ir nepieciešams pilnībā ņemt vērā stratēģiju „Eiropa 2020”; mudina Komisiju noteikt arī vienotā tirgus pārvaldību par galveno prioritāti, jo tas ievērojami palīdz sasniegt Eiropas pusgada mērķus, proti, ilgtspējīgu ekonomikas izaugsmi un nodarbinātību;

26. tomēr atgādina, ka tikai neliels skaits dalībvalstu ir sekmīgi īstenojušas KVAI; uzskata, ka pastāv nelīdzsvarotība starp Eiropas apņemšanos un to, kā dalībvalstis ievieš KVAI; uzsver, ka ir svarīgi, lai attiecīgās valstu valdības uzņemtos konkrētas ES līmeņa saistības; norāda, ka KVAI būtu jāformulē tā, lai dalībvalstīm atstātu iespējas izstrādāt pasākumus un konkrētas reformas, kas nepieciešamas šādu ieteikumu īstenošanai;

27. īpaši aicina Komisiju izpētīt iespējas izstrādāt uz rezultātiem orientētus kopīgus kritērijus strukturālo reformu novērtēšanai un salīdzināšanai to turpmāko priekšlikumu ietvaros, kuri paredzēti ekonomikas politikas saskaņošanas veicināšanai EMS;

28. pauž bažas par to, ka saskaņā ar Komisijas informāciju tikai 10 % 2013. gadam sagatavotajiem KVAI ir pilnībā īstenoti; turklāt atzīmē, ka 45 % KVAI ir ieviesti ierobežoti vai vispār nav ieviesti;

29. uzsver, ka Eiropas pusgada pienācīga demokrātiskas pārskatatbildības sistēma, kā arī

KVAI īstenošana ir būtiski nosacījumi ekonomikas konverģences nodrošināšanai EMS un tās pienācīgas darbības pamatnosacījums, kas sniedz finanšu un ekonomisko stabilitāti, kura nepieciešama izaugsmei un darbvietu radīšanai; sagaida, ka dalībvalstu valdības valsts līmenī aktīvi atbalstīs un īstenos lēmumus par KVAI, kurus Padomē visas dalībvalstis pieņēma kā saistošus (valstu līdzdalība);

30. uzsver, ka vairāku KVAI pamatā ir ES tiesību akti un ka to neievērošanas rezultātā var tikt uzsākta tiesvedība; atgādina, ka dalībvalstīm ir jāpilda savas juridiskās saistības saskaņā ar ES tiesību aktiem; uzskata, ka Komisijai savā datu apkopojumu analīzē būtu pietiekami jāņem vērā tas, ka eurozona un tās dalībvalstis ir savstarpēji atkarīgas un to ekonomika ir atvērta;

31. aicina Komisiju kā Līguma uzraudzītāju pilnībā izmantot visus pasākumus, ko sniedz ES tiesību akti, lai atbalstītu efektīvāku ekonomikas politikas koordinēšanu un KVAI īstenošanu tā, lai visas dalībvalstis noteiktajā termiņā pieņemtu to situācijai pielāgotu ekonomisko un finansiālo politiku;

32. norāda, ka arvien lielāks skaits KVAI ir paredzēts reģionālajam līmenim; norāda, ka pilnībā ir jāizmanto jaunās Eiropas strukturālo un investīciju fondu programmas, jo īpaši gadījumos, kas tās tiktu izmantotas kā pasākumi strukturālu reformu atbalstīšanai; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt pareizu prioritāšu noteikšanu, lai uzlabotu izdevumu kvalitāti;

33. prasa Komisijai reizi ceturksnī ziņot Parlamenta atbildīgajai komitejai par pasākumiem, kas veikti, lai nodrošinātu sekmīgu KVAI ieviešanu, un par līdz šim panākto progresu; aicina dalībvalstis Parlamenta atbildīgajai komitejai sniegt paskaidrojumus par to, kāpēc netiek ievēroti konkrētai valstij adresētie ieteikumi;

34. aicina Eurogrupas priekšsēdētāju iedarbīgi uzraudzīt KVAI ieviešanu eurozonas dalībvalstīs un ziņot par panākto progresu, Eurogrupai novērtējot 2015. gada budžeta plānus, kas attiecīgajām dalībvalstīm jāiesniedz līdz 2014. gada oktobra vidum;

35. aicina Komisiju valstu reformu programmās pievērst uzmanību dzimumu līdztiesības aspektam, piemēram, integrējot sievietes darba tirgū, likvidējot sieviešu un vīriešu darba samaksas un pensiju atšķirības, uzlabojot bērnu aprūpes pakalpojumus un nodrošinot elastīgus darba laika režīmus;

36. uzskata, ka, ņemot vērā gaidāmo Eiropas pusgadu, būtu jāturpina līdzsvarota ilgtermiņa stratēģija, lai panāktu izaugsmei labvēlīgu fiskālo konsolidāciju nolūkā uzlabot fiskālo ilgtspēju; tomēr uzsver, ka īpašs uzsvars būtu jāliek uz izaugsmi veicinošām reformām un politikas nostādnēm, jo īpaši dalībvalstīs, kurām ir fiskālās iespējas veikt ieguldījumus, lai veicinātu izaugsmi un sekmētu līdzsvara atjaunošanu eurozonā; atgādina, ka pašreizējais tiesiskais regulējums, ja reformas jau ir uzsāktas, ļauj dalībvalstīm pielietot elastīgāku pieeju, un mudina izmantot šo elastību;

37. uzsver, ka fiskālā ilgtspēja ir ilgtermiņa izaugsmes priekšnosacījums;

38. uzskata, ka dalībvalstu prioritātēm ir jābūt tautsaimniecības modernizācijai, sociālā nodrošinājuma sistēmām, pensiju sistēmām un veselības aprūpei, lai izvairītos no pārmērīga sloga uzlikšanas nākamajām paaudzēm; aicina dalībvalstis apsvērt savu reformu ietekmi uz Eiropas ekonomiku kopumā;

39. uzskata, ka strukturālās reformas būtu īpaši jāvērš uz darba tirgus jaudas uzlabošanu, lai

darbaspēkā integrētu jauniešus, kā arī citas atstumtās grupas, un tām jāvar radīt iespējas gados vecākiem strādājošajiem; uzskata, ka šā mērķa sasniegšanai īpaši efektīvs instruments ir duālās izglītības sistēma, kas apvieno izglītību un arodmācības; vēl uzskata, ka būtu jāveic strukturāla reforma, lai atbalstītu sociālā nodrošinājuma, veselības aprūpes un pensiju sistēmas ilgtspējību vidējā un ilgā termiņā un taisnīgumu, kā arī lai samazinātu energoatkarību, tādējādi palielinot Eiropas uzņēmumu konkurētspēju, par galveno prioritāti nosakot darbvietu radīšanu;

40. norāda — tas, ka nepastāv labi funkcionējošs iekšējais darba tirgus un nav konstruktīvas pieejas imigrācijai, kavē izaugsmi ES; aicina Komisiju un dalībvalstis izveidot kopēju un iekļaujošu darba tirgu un vispārēju modernu un kopēju imigrācijas politiku; uzsver, ka taisnīgai un vienlīdzīgai attieksmei pret darba ņēmējiem ir izšķiroša nozīme, lai izveidotu dinamiskāku iekšējo darba tirgu;

41. norāda, ka enerģētikas politika un ekonomikas izaugsme ir cieši saistītas; tāpēc mudina īstenot vērienīgu Eiropas enerģētikas politiku, kura, paaugstinot piegādes drošību un inovāciju enerģētikas sektorā, var radīt lielāku ekonomisko stabilitāti un izaugsmi;

42. konstatē, ka vēl nav veikts nekāds vērā ņemams darbs attiecībā uz demogrāfisko attīstību, Eiropas valstu demogrāfiskajam pieaugumam divu pēdējo divu desmitgažu laikā pastāvīgi palēninoties; uzsver, ka funkcionāla iekšējā darba tirgus trūkums arī kavē Savienības izaugsmes potenciālu; aicina Komisiju un dalībvalstis ieviest patiesu kopējo darba tirgu un mobilizēt visus Savienības līdzekļus, lai īstenotu kopēju imigrācijas politiku saskaņā ar ievēlētā priekšsēdētāja priekšlikumiem;

43. vēlreiz uzsver aicinājumu dalībvalstīm vienkāršot valsts nodokļu sistēmas, lai visās dalībvalstīs bez izņēmuma atjaunotu uzņēmumiem labvēlīgu vidi, un atkārto aicinājumu samazināt darbaspēkam uzlikto nodokļu slogu; aicina Komisiju, ņemot vērā pieredzi, kas gūta, īstenojot 2012. gada rīcības plānu šajā jomā, veikt steidzamus pasākumus un izstrādāt visaptverošu stratēģiju, kuras pamatā ir konkrēti juridiskie pasākumi, lai cīnītos pret krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas; atgādina Komisijai par priekšlikumiem, kas sniegti Eiropas Parlamenta 2013. gada 21. maija rezolūcijā par cīņu pret krāpšanu nodokļu jomā, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu oāzēm[1] (*Kleva Kekus* ziņojums) attiecībā uz izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanas;

44. atkārtoti norāda, ka strukturālās reformas ir jāpapildina un jāatbalsta ar ilgāka termiņa ieguldījumiem izglītībā, pētniecībā, inovācijā, modernā infrastruktūrā un ilgtspējīgā enerģētikā, lai veicinātu digitālo un ekoloģisko pāreju; uzsver, ka ieguldījumi pētniecībā, inovācijā, izglītībā un infrastruktūrā ir priekšnosacījums konkurencei, ilgtspējīgai izaugsmei un darbvietu radīšanai; uzsver nozīmi, kādai Savienības budžetam ir jābūt šajās vispārējo interešu pamatjomās;

45. uzsver, ka pašreizējie augstie publisko parādu līmeņi neļauj būtiski palielināt tēriņus, ja vien reformu un konsolidācijas centieni nebūs izlietoti veltīgi; tādēļ ierosina neienesīgu jomu izdevumus pārvirzīt uz ienesīgām, uz nākotni orientētām nozarēm; uzsver, ka Stabilitātes un izaugsmes paktā ir paredzēts elastīgums un ka tas būtu jāizmanto, taču vispirms prasa dalībvalstīm nākt klajā ar konstruktīvām reformām;

46. ņem vērā ECB priekšsēdētāja runu centrālo banku gadskārtējā simpozijā, kas notika

---

[1] Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0205.

2014. gada 22. augustā *Jackson Hole*; aicina politikas veidotājus izdarīt pareizos secinājumus attiecībā uz monetāro, budžeta un strukturālo reformu politiku, lai veicinātu izaugsmi un darbvietu radīšanu; atgādina par pārdomātajiem komentāriem, kuros norādīts, ka „tomēr nedz fiskālie, nedz arī monetārie atbalsta pasākumi nevar aizstāt nepieciešamās strukturālās reformas eurozonā" un ka „saskaņotā stratēģijā bezdarba mazināšanai jāparedz pieprasījuma un arī piedāvājuma puses politika gan eurozonā, gan arī valstu līmenī, un stratēģija var būt sekmīga tikai tad, ja tā ir patiesi saskaņota";

47. uzskata, ka viens no vislielākajiem ierobežojumiem ES ekonomikā ir zemais vispārējo privāto ieguldījumu līmenis un tas, ka šajā līmenī publiskie ieguldījumi nepiesaista privātā sektora ieguldījumus; aicina Komisiju izpētīt iemeslus privāto ieguldījumu zemajam līmenim ES; uzsver, ka vajadzīga bankrota un maksātnespējas procedūru fundamentāla reforma, lai risinātu pārmērīgā parāda problēmu eurozonas perifērijā;

48. uzsver to, ka privātie ieguldījumi ir būtiski, jo tiem ir ietekme gan uz ekonomikas piedāvājumu, gan pieprasījumu, radot darbvietas, nodrošinot mājsaimniecību ienākumus, palielinot nodokļu ieņēmumus, palīdzot valdībām konsolidēt un sekmēt izaugsmi; atkārtoti norāda, ka jāpieņem ieguldītājiem labvēlīga politika un jāsamazina birokrātija, kā arī administratīvais slogs; aicina jauno Eiropas Komisiju palielināt Eiropas ieguldījumus par EUR 300 miljardiem, kā to savās politikas pamatnostādnēs paziņoja *Jean-Claude Juncker*;

49. aicina Komisiju beidzot pildīt solījumu pabeigt vienotā tirgus izveidi, jo īpaši pakalpojumu jomā; mudina dalībvalstis pildīt solījumus, kas pausti saistībā ar stratēģiju „Eiropa 2020", jo īpaši tādās jomā kā pētniecība un izstrāde, resursefektivitāte, inovācija, nodarbinātība, izglītība, nabadzības novēršana, atjaunojamā enerģija un emisiju samazināšana; tādēļ aicina Komisiju darboties aktīvāk, lai nodrošinātu ES tiesību aktu pareizu īstenošanu un ieviešanu dalībvalstīs, mērķtiecīgi izmantojot visas savas pilnvaras;

50. pauž bažas par dažās dalībvalstīs vērojamajām protekcionisma tendencēm, jo īpaši attiecībā uz personu brīvu pārvietošanos; norāda, ka Līgums garantē personu brīvu pārvietošanos, kā arī pakalpojumu vai kapitāla brīvu apriti, un atgādina, ka Komisijai jāgarantē šīs brīvības un jāveicina to ievērošana;

51. uzsver, ka nepietiekamas iespējas, jo īpaši MVU, izmantot finansējumu rada milzīgu šķērsli izaugsmei ES; tādēļ aicina Komisiju par prioritāru uzskatīt darbu ar alternatīviem MVU finansējuma avotiem, ņemot vērā ieteikumus, kas izdarīti Eiropas Parlamenta 2013. gada 5. februāra rezolūcijā par finansējuma pieejamības uzlabošanu maziem un vidējiem uzņēmumiem, jo īpaši izmantojot struktūrfondus, Eiropas Investīciju banku, Eiropas Investīciju fondu un valsts attīstības bankas; uzsver, ka jāturpina likvidēt birokrātiskie šķēršļi maziem un vidējiem uzņēmumiem un Eiropas tiesību aktos turpmāk stingrāk jāpiemēro proporcionalitātes princips;

52. uzskata, ka būtu jāparedz steidzamas reformas visām tām valstīm, kur iespējamo izaugsmi un darbvietu radīšanu kavē grūtības uzņēmumu izveidē;

53. aicina Komisiju steidzami ierosināt pasākumus, lai pabeigtu iekšējā kapitāla tirgus izveidi, tā uzlabojot kapitāla piešķiršanu uzņēmumiem nolūkā aktivizēt reālo ekonomiku; uzskata, ka nepieciešams rast vairākas alternatīvas banku finansējumam gan lieliem, gan maziem un vidējiem uzņēmumiem, jo īpaši uzlabojot noteikumus par

finansēšanu no kapitāla tirgiem un citiem privāta finansējuma avotiem, piemēram, riska fondiem, partneru vai kapitāla fondiem; aicina īpašu uzmanību pievērst izmaksām, kas dažādās dalībvalstīs ir nepieciešamas kapitāla ieguvei nolūkā uzsākt un veikt uzņēmējdarbību, un attiecīgi aktualizēt rezultātu pārskatu;

54. uzsver, ka vissvarīgāk ir izstrādāt tiesību aktus par ilgtermiņa ieguldījumiem;

55. uzsver, ka ir svarīgi veicināt un pabeigt banku savienības izveidi; konstatē, ka banku savienības trīs pīlāru pieņemšana un kredītiestādēm un apdrošināšanas sabiedrībām piemērojamo pašu kapitāla jauno noteikumu īstenošana veicinās uzticēšanās atjaunošanu Eiropas finanšu nozares izturētspējai; uzskata, ka banku savienības izveides pabeigšana ir jānodrošina, izmantojot apdrošināšanas un tirgus savienību; atkārtoti pauž nostāju, ka banku iestāžu neveiksmīgas darbības radītās izmaksas būtu jāsedz pašai banku nozarei;

56. uzsver, ka nepārtrauktai, stabilai, pietiekami diferencētai un pārredzamai finanšu sistēmai ir izšķiroša nozīme turpmākās izaugsmes nodrošināšanai;

57. uzsver, ka Eiropas pusgads nekādā veidā nedrīkst apdraudēt Eiropas Parlamenta vai valstu un reģionu parlamentu prerogatīvas; uzsver to, ka būtu skaidri jānodala ES un valstu kompetences un ka Eiropas Parlaments ir Savienības līmenī atbildīgā iestāde, savukārt valstu parlamenti ir atbildīgās iestādes dalībvalstu līmenī; uzsver, cik svarīgi ir oficiāli un atbilstīgi iesaistīt Eiropas Parlamentu jau agrīnā posmā un pēc iespējas pilnīgāk, lai palielinātu demokrātisko leģitimitāti;

58. uzsver, ka jānostiprina Eiropas Parlamenta un valstu parlamentu demokrātiskā pārskatatbildība par būtiskiem eurozonas darbības aspektiem, piemēram, Eiropas Stabilizācijas mehānismu, Eurogrupas lēmumiem un finansiālā atbalsta programmu uzraudzību un novērtēšanu; prasa Eiropas Komisijai veikt savu ieteikumu un dalības trijotnē *ex-post* novērtējumu un publicēt to;

Nozaru ieguldījums Eiropas pusgadā 2014. gadā

59. atzinīgi vērtē Komisijas atzinumu, ka fiskālā konsolidācija jāturpina izaugsmei labvēlīgā un diferencētā veidā, kas ļaus dalībvalstīm ne vien ieguldīt izaugsmē un darbvietu radīšanā, bet arī novērst lielas parādsaistības, bezdarbu vai problēmas, kas saistītas ar sabiedrības novecošanu;

60. uzsver videi nekaitīgās ekonomikas darbavietu izveides potenciālu, kas saskaņā ar Komisijas aplēsēm laikā līdz 2020. gadam varētu nodrošināt 5 miljonus darbavietu tikai energoefektivitātes un atjaunojamo enerģijas avotu nozarēs vien, ar noteikumu, ka tiek īstenota vērienīga klimata un enerģētikas politika; aicina dalībvalstis nodrošināt pietiekamu ieguldījumu līmeni minētajās nozarēs un paredzēt darba ņēmējiem turpmāk nepieciešamās prasmes; aicina Komisiju 2015. gada izaugsmes pētījumā iekļaut zaļās ekonomikas darbvietu izveides potenciāla izmantošanu;

61. atzinīgi vērtē to, ka Komisija ņem vērā tās atšķirības starp dalībvalstīm, kuras vērojamas valsts reformu programmās (VRP), bet aicina Komisiju un dalībvalstis pievērst īpašu uzmanību tiem reģioniem, kurus pastāvīgi ietekmē nelabvēlīgi dabas apstākļi vai demogrāfiskas problēmas, jo īpaši apsverot līdzekļu piešķiršanu;

62. uzsver, ka sociālā un nodarbinātības politika ir jāapsver ne tikai no izmaksu viedokļa, bet jāapsver arī darba tirgus strukturālās reformas un ilgtermiņa ieguvumi, lai saglabātu

ieguldījumus sabiedrībā un iedzīvotājos ar mērķi sasniegt stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus un nodrošinātu dalībvalstu un visas ES nākotni un stabilitāti;

63. uzsver, ka, lai gan algas ir būtisks mainīgais lielums eurozonas makroekonomiskās nelīdzsvarotības novēršanā, tās nav tikai makroekonomikas korekciju instruments, bet visupirms ienākums, kas nodrošina darba ņēmēju iztiku; aicina Komisiju nodrošināt, ka ieteikumi algu jomā nepalielina nodarbināto personu nabadzību vai darba samaksas atšķirības dalībvalstīs, vai neliek ciest iedzīvotāju grupām, kurām ir mazi ienākumi;

64. pauž nopietnas bažas par to, ka ES vēl ir daudz kas darāms, lai sasniegtu stratēģijas „Eiropa 2020”mērķus un ka īpašas problēmas ir ar nabadzības samazināšanas mērķa īstenošanu, ņemot vērā to, ka laikā no 2010. līdz 2012. gadam nabadzībā dzīvojošo cilvēku skaits nevis samazinājās, bet gan palielinājās par 10 miljoniem; aicina Komisiju pieņemt konsekventu pieeju un prasīt dalībvalstīm nekavējoties ziņot par sasniegto progresu stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošanā; aicina dalībvalstis savās VRP iekļaut skaidri definētu valsts stratēģiju stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu īstenošanai, jo īpaši attiecībā uz nabadzības samazināšanu;

65. atzinīgi vērtē to, ka šā gada KVAI Komisija piemēro jauno nodarbinātības un sociālo rādītāju rezultātu apkopojumu, jo īpaši atsauces uz vispārējo un jauniešu bezdarba līmeni un statistiku par izglītībā un apmācībā neiesaistītajiem jauniešiem; norāda, ka šie rādītāji tiek izmantoti tikai analīzei; aicina rādītāju rezultātu apkopojumos iekļaut papildu rādītājus, piemēram, darba kvalitāti, bērnu nabadzības līmeņus, pieeju veselības aprūpei un bezpajumtniecību; prasa. lai šie rādītāji patiesi ietekmētu visu Eiropas pusgada procesu;

66. aicina Komisiju un Padomi turpināt uzlabot rādītājus, kas Eiropas pusgada kontekstā tiek izmantoti, lai uzraudzītu stratēģijas „Eiropa 2020” sociālo, vides un inovāciju dimensiju; aicina Komisiju turpināt diskusijas par sociālo un nodarbinātības rādītāju skaitu un turpmāko izstrādi, ņemot vērā to, ka ES ekonomiskie un sociālie aspekti ir vienas monētas divas puses un tām abām ir būtiska nozīme ES attīstībā;

67. atkārto aicinājumu, ja nepieciešams, pirms eurosamitiem rīkot Eurogrupas nodarbinātības un sociālo lietu ministru tikšanos, tādējādi nodrošinot, ka eurozonas līderu sarunās un lēmumos pilnīgāk tiek aplūkoti sociālie un nodarbinātības jautājumi, un dodot ieguldījumu eurozonas valstu un valdību vadītāju sanāksmēs; uzskata, ka būtiska nozīme ir *EPSCO* un *ECOFIN* padomes kopējām sanāksmēm ar mērķi vajadzības gadījumā veidot saskaņotu nostāju;

68. atzinīgi vērtē Komisijas atzinumu, ka fiskālās konsolidācijas pasākumu, kuri pieņemti, lai nodrošinātu ne tikai atsevišķu dalībvalstu ekonomikas ilgtspēju, bet arī visas Eiropas ekonomikas ilgtspēju, ietekme uz ES nodarbinātības un sociālo situāciju ir bijusi smaga un dziļa; aicina pastiprināt centienus izpildīt visas nodarbinātības un sociālās saistības, kas noteiktas Līgumos un ES Pamattiesību hartā; aicina ES Pamattiesību aģentūru rūpīgi novērtēt šo pasākumu ietekmi uz pamattiesībām un hartas pārkāpumu gadījumā sniegt ieteikumus;

69. atzinīgi vērtē Itālijas prezidentūras ieceri, kas ietverta arī Eiropadomes 2014. gada 30. augusta ārkārtas sanāksmes secinājumos, rīkot konferenci valstu vai valdību vadītāju līmenī par nodarbinātību, jo īpaši par jauniešu nodarbinātību;

70. atzinīgi vērtē bezdarba līmeņa samazināšanos atsevišķās dalībvalstīs; tomēr atgādina,

ka stratēģijā „Eiropa 2020” ir skaidri noteikts, ka rādītājs, kuram ir jāseko, ir nodarbinātības līmenis, un uzskata par nožēlojamu to, ka pašreizējie nodarbības līmeņa rādītāji precīzi neatspoguļo patieso darba tirgus stāvokli visās ES dalībvalstīs;

71. norāda, ka Komisija vērš uzmanību uz to, ka ir vajadzīgas strukturālas reformas, lai uzlabotu izaugsmes un nodarbinātības pamatnosacījumus, jo īpaši laikā, kad ir augsts bezdarba līmenis un, pabeidzot vienotā tirgus izveidi, var pavērties daudzas iespējas gan valstu, gan Eiropas līmenī;

72. aicina jauno Komisiju noteikt nodarbinātības līmeņa atjaunošanu par pilnīgu prioritāti, izveidojot plašu un visaptverošu stratēģiju izaugsmes un darbvietu veidošanai, tajā iesaistot visus jaunos komisārus; šajā sakarībā uzskata, ka nodarbinātības un sociālo lietu komisāram būtu jāizstrādā plāns, kurš aptvertu visas politikas jomas un kurā tiktu iekļauti konkrēti pasākumi kvalitatīvas nodarbinātības veicināšanai;

73. uzskata, ka ES konkurētspējas atjaunošanu nevar panākt tikai samazinot izmaksas, bet papildus ir jāpalielina ieguldījums pētniecībā un izstrādē, izglītībā un prasmēs, kā arī efektīvāk izmantojot resursus; pieprasa veidot tādus darba tirgus, kas ir vieglāk pielāgojami un dinamiskāki, spēj pielāgoties ekonomiskās situācijas traucējumiem, neizraisot darbinieku atlaišanu un pārmērīgas algu korekcijas; atgādina, ka daudzu ES darba ņēmēju pirktspēja ir krasi samazinājusies, mājsaimniecību ienākumi ir pazeminājušies un iekšējais pieprasījums sarucis; uzskata, ka nolūkā atjaunot mūsu ekonomikas konkurētspēju, ES ir jāapsver arī stratēģijas, kas vērstas uz citām ražošanas izmaksām, cenu izmaiņām un peļņas daļām un uz starpnozaru politikas nostādnēm, kuras veicina novatorismu, produktivitāti un izcilību;

74. pauž bažas par arvien lielāko nevienlīdzību bagātības un ienākumu sadalē, kā rezultātā samazinās pirktspēja, iekšējais pieprasījums un ieguldījumi reālajā ekonomikā; aicina dalībvalstis iekļaut minētās nevienlīdzības mazināšanas pasākumus savās valsts reformu programmās, lai sekmētu izaugsmi, nodarbinātību un sociālo kohēziju;

75. uzsver, ka darbaspēka nodokļu slogs ir jāaizstāj ar citiem ilgtspējīgu nodokļu veidiem, lai veicinātu izaugsmi un darbvietu radīšanu;

76. atzinīgi vērtē Komisijas KVAI dabas resursu nodokļu jomā un aicina dalībvalstis īstenot minētos ieteikumus, vienlaikus nodrošinot, ka tas jo īpaši labvēlīgi ietekmēs tos, kuriem ir zemāki ienākumi; uzsver nodokļu pārnešanas no darbaspēka uz dabas resursiem un videi kaitīgo subsīdiju pakāpeniskas mazināšanas pozitīvo ietekmi uz budžetu, nodarbinātību, sociālajiem aspektiem un vidi;

77. pauž bažas par to, ka dažos gadījumos eurozonas finansiālā sadrumstalotība apdraud MVU izaugsmi un ilgtspējību; aicina atjaunot ekonomikas aizdošanas spēju, kas ļaus MVU veikt ieguldījumus un radīt darbvietas, kā arī atvieglot MVU piekļuvi uzņēmējdarbībai un tādām programmām kā *COSME* vai „Apvārsnis 2020”;

78. aicina dalībvalstis samazināt nevajadzīgos administratīvos šķēršļus un birokrātiju attiecībā uz pašnodarbinātām personām, mikrouzņēmumiem un MVU un vienkāršot nosacījumus jaunu uzņēmumu veidošanai;

79. aicina Komisiju, pamatojoties uz LESD 9. pantu, steidzamā kārtā precizēt apsolīto EUR 300 miljardu ieguldījumu plānu un prasa izvērtēt, vai šī summa ir pietiekama, lai pilnībā atjaunotu ES izaugsmes, konkurētspējas un kvalitatīvu darbvietu radīšanas

potenciālu;

80. atzinīgi vērtē Komisijas aicinājumu, kas pausts vispārīgajā paziņojumā par KVAI Eiropas Savienībā kopumā, vairāk ieguldīt pētniecībā un izstrādē, inovācijā, izglītībā, prasmēs un aktīvā darba tirgus politikā, kā arī enerģētikā, transportā un digitālajā ekonomikā;

81. aicina Komisiju un dalībvalstis stiprināt ES rūpniecību, piemērojot elastīgāku konkurences politiku, kas veicina konkurētspēju un nodarbinātību, un to īstenojot kopā ar ekoloģizācijas un digitālās pārejas plānu; atkārtoti aicina Komisiju pēc apspriešanās ar sociālajiem partneriem izstrādāt priekšlikumu tiesību aktam par informācijas sniegšanu strādājošajiem, apspriešanos ar viņiem un par pārstrukturēšanas prognozēšanu un pārvaldību, lai nodrošinātu ES rūpniecības ekonomiski un sociāli atbildīgu pielāgošanos pārmaiņām veidā, kas ļautu saglabāt strādājošo tiesības, neradot pārmērīgu regulatīvo slogu uzņēmumiem, jo īpaši MVU;

82. pauž bažas par to, ka daudzās dalībvalstīs un nozarēs samazinās ne tikai darbvietu skaits, bet vienlaikus pazeminās arī to kvalitāte, palielinās šķēršļi nodarbinātībai un pasliktinās darba pamatstandarti; uzsver, ka Komisijai un dalībvalstīm ir jāveic īpaši pasākumi, lai uzlabotu darbvietu kvalitāti nolūkā pielāgot prasmes darba tirgus vajadzībām; aicina Komisiju un dalībvalstis veikt īpašus pasākumus, lai novērstu papildu problēmas, ko rada piespiedu daļēja un piespiedu pagaidu nodarbinātība, nestabilu darba attiecību līgumi (piemēram, „nulles stundu" darba līgumi), fiktīva pašnodarbinātība un nedeklarēts darbs; tādēļ atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu par Eiropas platformu nedeklarēta darba novēršanai; atgādina par savu aicinājumu dalībvalstīm nodrošināt, lai personām, kuras noslēgušas nedrošus, pagaidu vai nepilna laika darba līgumus vai kuras ir pašnodarbinātas personas, tiktu nodrošinātas pamattiesības un atbilstīga sociālā aizsardzība;

83. aicina Komisiju nodrošināt, ka tās politikas pamatnostādnēs darba tirgus reformas cita starpā ir vērstas uz to, lai samazinātu segmentāciju, sekmētu pāreju no vienas darbvietas uz citu darbvietu, uzlabotu neaizsargāto iedzīvotāju grupu iekļaušanu darba tirgū, samazinātu nodarbināto personu nabadzību, sekmētu dzimumu līdztiesību, stiprinātu darba ņēmēju tiesības, noslēdzot nestandarta līgumus, un sniegtu lielāku sociālo aizsardzību pašnodarbinātām personām;

84. norāda, ka 2013. gada ziņojumā par nodarbinātību un sociālo situāciju ES Komisija uzsvēra sociālās aizsardzības izdevumu kā garantijas pret sociālajiem riskiem nozīmi; atgādina, cik svarīgi ir šādi automātiski stabilizatori, lai mazinātu asimetriskus satricinājumus, nepieļautu labklājības valstu līdzekļu pārmērīgu noplicināšanu un tādējādi stiprinātu visas EMS ilgtspēju; aicina Komisiju savos KVAI iekļaut norādi par to, cik svarīgi ir dalībvalstīs saglabāt stingrus automātiskos stabilizatorus, ņemot vērā to īpašo nozīmi sociālās kohēzijas saglabāšanā, kā arī iekšējā pieprasījuma un ekonomikas izaugsmes veicināšanā; atkārtoti aicina Komisiju sagatavot Zaļo grāmatu par automātiskajiem stabilizatoriem eurozonā;

85. norāda uz Eiropadomes Itālijas prezidentūras nodomu, kas ieskicēts tās programmā, sākt debates par automātiskajiem stabilizatoriem ES līmenī, īpašu uzmanību pievēršot iespējai eurozonā izveidot bezdarbnieku pabalstu sistēmu;

86. uzsver, cik svarīga pašreizējā kontekstā ir aktīva un iekļaujoša darba tirgus politika kā stratēģisks nodarbinātības veicināšanas instruments; pauž dziļas bažas, ka vairākas

dalībvalstis, neraugoties uz tajās pieaugošo bezdarba līmeni, ir samazinājušas budžeta piešķīrumus aktīvas un integrējošas darba tirgus politikas finansēšanai; aicina dalībvalstis ciešā sadarbībā ar sociālajiem partneriem palielināt aktīvas darba tirgus politikas tvērumu un efektivitāti;

87. atzinīgi vērtē Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Lēmuma Nr. 573/2014/EU par ciešāku sadarbību starp valstu nodarbinātības dienestiem (VND) pieņemšanu; ņem vērā 2014. janvāra priekšlikumu par *EURES* (Eiropas darbvietu mobilitātes) portāla regulējumu; pieprasa Parlamentam un Padomei apspriesties par to, kā steidzami reformēt *EURES* portālu, lai tas varētu kļūt par efektīvu instrumentu, kas atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 1296/2013 noteikumiem ES veicinātu pārvietošanās brīvību un stimulētu dažādību; atgādina, ka mobilitātei arī turpmāk ir jābūt brīvprātīgai un tā nedrīkst ierobežot centienus uz vietas izveidot darba un apmācību vietas; uzsver, ka ticama profesionāla informācija par darba un dzīves apstākļiem citās dalībvalstīs ir Eiropas Ekonomikas zonas veiksmīgas darbības priekšnosacījums;

88. uzsver pieaugošo to darba ņēmēju, jo īpaši jauniešu, skaitu, kuri no savas izcelsmes valsts dodas prom uz citām dalībvalstīm, meklējot nodarbinātības iespējas; mudina Komisiju kopīgi ar dalībvalstīm veicināt darbaspēka mobilitāti ES iekšienē, lai nodrošinātu pārvietošanās brīvību, vienlaikus ievērojot vienlīdzīgas attieksmes principu un saglabājot algas un sociālos standartus; aicina visas dalībvalstis ieviest sociālos un darba apstākļus, kas atbilstu stratēģijai „Eiropa 2020”;

89. pauž bažas par to, ka turpmākajos gados prasmes, kuras ir saistītas ar zinātni, tehnoloģijām, inženierzinībām, matemātiku (*STEM*), nespēs nodrošināt pieaugošo pieprasījumu uzņēmējdarbības jomā, tādējādi samazinot ES darbaspēka iespēju pielāgoties un progresēt; aicina dalībvalstis ieguldīt līdzekļus, lai modernizētu izglītības un apmācības, tostarp mūžizglītības, sistēmas, bet jo īpaši duālās mācību programmu sistēmas, un atvieglot pāreju no skolas uz darba tirgu;

90. uzskata, ka ir jāuzlabo jauniešu vadības, pārvaldības un uzņēmējdarbības prasmes, lai jaunie un jaunizveidotie uzņēmumi varētu gūt labumu no jauniem tirgiem un īstenot savu izaugsmes potenciālu, tādējādi jauniešiem kļūstot par darba devējiem, nevis tikai par darba ņēmējiem;

91. norāda, ka banku aizdevumi joprojām ir parastākais finansējuma avots Eiropā; tomēr uzskata, ka reāls ieguvums ir jauni finansēšanas veidi, izmantojot inovatīvas shēmas un ar bankām nesaistītu finansēšanu, piemēram, kolektīvā finansēšana, MVU mecenāti, savstarpēji aizdevumi, mikrokredīti, vienkārši pieejamas mikrokredītu aģentūras un citi instrumenti, ar kuriem var nodrošināt uzņēmējdarbības sākšanai un MVU ļoti vajadzīgos ieguldījumus, lai veicinātu izaugsmi un radītu darbvietas;

92. atzinīgi vērtē jauniešu bezdarba rādītāju samazināšanos, bet norāda, ka tie joprojām ir satraucoši augsti: 22 % ES 28 dalībvalstīs un 23,1 % eurozonā; uzsver satraucošās atšķirības starp dalībvalstīm (7,8 % — Vācijā, bet Grieķijā — 56,3 % (2014. gada aprīlī)); uzsver, ka ir palielinājies nodarbības nedrošums un nepietiekama nodarbinātība, ņemot vērā to, ka pat tad, ja jaunieši ir atraduši darbu, daži no viņiem strādā bīstamos apstākļos vai ar piespiedu nepilna laika darbu līgumu (vidēji 43 % salīdzinājumā ar 13 % pieaugušo darba ņēmēju); pauž arī bažas par to, ka daudzās dalībvalstīs palielinās jauniešu bezpajumtnieku bezdarba līmenis;

93. atzinīgi vērtē to, ka lielākajā daļā KVAI ir minētas garantijas jauniešiem; aicina

Komisiju rūpīgi sekot līdzi KVAI konstatētajām problēmām attiecībā uz piedāvājumu kvalitāti un nepietiekamu darbā, izglītībā un apmācībā neiesaistītu jauniešu (*NEET*) iekļaušanu, valsts nodarbinātības dienestu administratīvo spēju un visu ieinteresēto personu nepietiekami efektīvo iesaistīšanu, vienlaikus apzinot labas prakses piemērus, ko var izmantot par atskaites punktu programmu uzlabošanai; aicina uzraudzības īstenošanā nodrošināt lielāku pārredzamību, tālejošāku pieeju, strādājot ar dalībvalstīm, kuras šajā jomā neprogresē, un plašāk izmantot intensīvāku īstenošanu sākumposmā; šajā sakarībā uzsver, ka Jaunatnes nodarbinātības iniciatīva būtu jāuzskata par stimulu visām dalībvalstīm izmantot Eiropas Sociālo fondu, lai finansētu plašākus jauniešiem paredzētus projektus, jo īpaši nabadzības novēršanas un sociālās iekļaušanas jomā;

94. aicina Komisiju ierosināt Eiropas sistēmu, ar ko ievieš minimālos standartus garantiju jauniešiem īstenošanai, tostarp attiecībā uz māceklības un darba kvalitāti, pienācīgām algām jauniešiem un piekļuvi nodarbinātības pakalpojumiem un tiesībām, un tas būtu jāattiecina uz jauniešiem vecumā no 25 līdz 30 gadiem; aicina dalībvalstis efektīvi izmantot pieejamos budžeta līdzekļus un nekavējoties īstenot garantijas jauniešiem; aicina Komisiju un dalībvalstis garantijas jauniešiem noteikt par prioritāti, ņemot vērā to, ka budžeta dotācijas tiek intensīvāk īstenotas pirmajos divos gados; uzskata, ka šis palielinājums ir vajadzīgs ieguldījums, ņemot vērā jauniešu bezdarba radītos milzīgos saimnieciskos zaudējumus EUR 153 miljardu apmērā gadā, jeb 1,2 % no ES IKP (*Eurofound,* 2012. gads)[1];

95. uzsver, cik svarīgi ir uzsvērt praktisko iemaņu un profesionālās izglītības duālās sistēmas nozīmi, jo tās jauniešiem nodrošina plašākas darba iespējas;

96. aicina dalībvalstis visos līmeņos uzlabot sadarbību starp uzņēmumiem un izglītības iestādēm;

97. ņem vērā 2014. gada marta Padomes ieteikumus par stažēšanās kvalitātes sistēmu, lai nepieļautu gados jaunu darba ņēmēju diskrimināciju un ekspluatāciju; aicina Komisiju un dalībvalstis Eiropas pusgada ietvaros iekļaut šos ieteikumus VRP un KVAI;

98. ar bažām konstatē, ka sieviešu bezdarba līmenis ir augstāks par vispārējo līmeni (11,7 % ES 18 dalībvalstīs un 10,4 % ES 28 dalībvalstīs, salīdzinot ar attiecīgi 11,5 % un 10,2 %); tāpēc aicina izstrādāt īpašus kvalitatīvu darbvietu veidošanas plānus ar mērķtiecīgiem pasākumiem sievietēm; aicina ieteikumos ņemt vērā dzimumu līdztiesību un norāda, ka citi ieteikumi nedrīkst kavēt dzimumu līdztiesības palielināšanu un sieviešu dalību darba tirgū; aicina izveidot īpašus ieteikumus ar mērķi samazināt vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirības, kas ne tikai kavē ekonomikas un konkurētspējas attīstību, bet arī liecina par sociālo netaisnību;

99. atzinīgi vērtē ieteikumus, kuros apsvērts jautājums par sieviešu zemo līdzdalības līmeni darba tirgū; aicina Komisiju nākamā gada izaugsmes pētījumā ņemt vērā vairākus dzimumu līdztiesības aspektus, nevis tikai nodarbinātības līmeni; aicina Komisiju un dalībvalstis vērsties pret darba tirgus segregāciju un nevienādo ģimenes pienākumu sadalījumu; aicina nodrošināt cenas ziņā pieejamus un kvalitatīvus sabiedriskos pakalpojumus bērnu un apgādājamo personu aprūpes jomā, lai ļautu darba ņēmējiem, jo

---

[1] *Eurofound* (2012. gads), *NEET* — jaunieši, kas nepiedalās ne nodarbinātībā, ne izglītībā vai apmācībā: īpatnības, izmaksas un politikas risinājumi Eiropā, Eiropas Savienības Publikāciju birojs, Luksemburga.

īpaši sievietēm, atgriezties darbā un lai veicinātu darba un privātās dzīves saskaņošanu;

100. aicina dalībvalstis pievērst īpašu uzmanību augstajam bezdarba līmenim nelabvēlīgā situācijā esošās grupās, prioritāti piešķirot iekļūšanai un integrācijai darba tirgū un darba iegūšanas un integrācijas politikas iekļaušanai citās politikas jomās, jo nodarbinātība ir integrācijas panākumu atslēga;

101. pauž nopietnas bažas par to, ka ilgtermiņa bezdarbnieku un vecāku darbinieku vidū bezdarba līmenis ir augstāks un viņiem ir grūtāk atkārtoti iekļauties darba tirgū; aicina dalībvalstis pilnībā izmantot Eiropas Sociālo fondu, lai palīdzētu šiem darba ņēmējiem veiksmīgi atgriezties darba tirgū;

102. ar bažām konstatē, ka darba ņēmēji vecumā pēc 40 gadiem vairs netiek atbilstoši apmācīti un viņiem netiek sniegta turpmāka izglītība darbvietā; tāpēc aicina darba devējus, sociālos partnerus un valstu valdības īstenot reālas mūžizglītības (*LLL*) koncepcijas un novērtēt situāciju darba tirgū, lai pēc iespējas ātri būtiski uzlabotu gados vecāku darba ņēmēju kvalifikāciju atbilstīgi darba tirgus prasībām;

103. atzinīgi vērtē tos KVAI, kuru mērķis ir uzlabot ienākumu minimuma shēmu, drošības tīklu un sociālās aizsardzības atbilstību un segumu, un vairākus KVAI, kas attiecas uz darba tirgus integrācijas politiku; tomēr uzskata, ka ar nevienmērīgu un nenoturīgu izaugsmi, ko paredz Komisijas prognozes 2014. un 2015. gadā, vien nevarēs novērst sekas, kuras krīze atstājusi uz cīņu pret nabadzību un sociālo atstumtību un uz stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu sasniegšanu; mudina dalībvalstis stingri īstenot un ievērot šos ieteikumus un savās VRP ierosināt īpašus, mērķtiecīgus pasākumus ar mērķi apkarot nabadzību, jo īpaši bezpajumtniecību un bērnu nabadzību;

104. aicina Komisiju ciešāk apvienot Eiropas pusgada un stratēģijas „Eiropa 2020” sociālos mērķus; uzskata, ka VRP būtu jāziņo par progresu valsts nabadzības izskaušanas mērķu sasniegšanā, apliecinot ieguldījumu kopīgi pieņemtā stratēģijas „Eiropa 2020” galvenā nabadzības izskaušanas mērķa īstenošanā; aicina Komisiju turpmāk visām dalībvalstīm iesniegt KVAI nabadzības apkarošanas jomā; aicina dalībvalstis ieviest īpašus sociālās iekļaušanas un diskriminācijas novēršana pasākumus nabadzības apkarošanai, kas būtu vērsti uz grupām, kurām visvairāk draud sociālā atstumtība; aicina dalībvalstis īstenot vispusīgu aktīvas iekļaušanas stratēģiju, veikt praktiskus nabadzības un sociālās atstumtības apkarošanas pasākumus, nodrošinot atbilstošu ienākumu minimumu un sociālā nodrošinājuma sistēmu atbilstīgi savai praksei, tostarp koplīgumu vai valsts tiesību aktu noteikumiem;

105. aicina dalībvalstis, ņemot vērā Padomes 2013. gada 9. un 10. decembra ieteikumu par efektīviem romu integrācijas pasākumiem dalībvalstīs, veikt ilgtermiņa mērķtiecīgus un integrētus pasākumus, lai samazinātu romu kopienu sociālo un ekonomisko atstumtību, jo īpaši, pieņemot pasākumus šo kopienu iekļaušanai darba tirgū, kā arī, pastiprinot saiknes starp sociālo palīdzību un aktivizēšanu un palielinot to romu bērnu skaitu, kas apmeklē skolu, un samazinot priekšlaicīgas mācību pārtraukšanas gadījumu skaitu;

106. aicina Komisiju nekavējoties novērst satraucoši pieaugošo bērnu nabadzību visā Eiropā, ieviešot garantiju bērniem pret nabadzību; uzskata, ka šāda garantija ir ļoti svarīga, lai aizsargātu bērnus, kurus ietekmēja pašreizējās ekonomikas un sociālās krīzes sekas;

107. pauž nožēlu par to, ka Komisijas ieteikumi par pensijām tika sniegti, neņemot vērā Parlamenta nostāju par attiecīgo zaļo un balto grāmatu; uzsver, ka pensiju reformām ir

nepieciešama valsts politiskā un sociālā kohēzija un, lai tās būtu sekmīgas, tās būtu jāapspriež ar sociālajiem partneriem un ka nepieciešamās visaptverošās dalībvalstu pensiju sistēmu reformas būtu jāizstrādā, jāapsver un jāpieņem tā, lai nodrošinātu to ilgtspējību, vienlaikus neapdraudot atbilstīgus pensiju līmeņus un pilnībā ievērojot stratēģijas „Eiropas 2020'' ekonomiskās un sociālas prioritātes;

108. pauž nožēlu par to, ka tikai dažos KVAI ir skarts jautājums par nodarbinātu personu nabadzību vai bezpajumtniecību; norāda, ka parādās jauni nabadzības veidi, kas ietekmē vidussķiras pārstāvjus un strādājošos, kuriem rodas grūtības maksāt hipotēku maksājumus, kā rezultātā palielinās tādu gadījumu skaits, kad cilvēki tiek izlikti no mājokļa vai zaudē tiesības izpirkt ieķīlāto īpašumu; aicina Komisiju 2015. gada GIP skaidri pievērsties nodarbinātu personu nabadzībai un to cilvēku nabadzībai, kuriem ir ierobežota piekļuve darba tirgum vai kuriem tās nav; iesaka Komisijai un dalībvalstīm īstenot integrētu politiku, kas atbalsta sociālos mājokļus un mājokļus par pieņemamu cenu, efektīvu profilakses politiku, kas vērsta uz to gadījumu skaita samazināšanu, kad cilvēki tiek izlikti no mājokļiem, un politiku, kas risina problēmas saistībā ar enerģētiskā nabadzību, kura arvien palielinās;

109. atzinīgi vērtē to, ka dažos KVAI ir iekļauta ar cīņu pret bērnu nabadzību un pieejamu bērnu aprūpes pakalpojumu nodrošināšana, bet prasa izstrādāt vairāk politikas darbību ģimenēm ar zemiem ienākumiem; aicina sniegt vairāk ieteikumu sociālās iekļaušanas stratēģijām, tostarp cīņai pret galējām nabadzības formām, piemēram, bezpajumtniecību;

110. norāda uz Komisijas atbalstu aktīvas iekļaušanas stratēģijām; tomēr uzskata, ka šajās stratēģijās ir jāiekļauj pasākumi, lai darba tirgū integrētu cilvēkus ar invaliditāti un ierobežotām darba spējām; mudina dalībvalstis apsvērt pievienoto vērtību, ko dotu darba devēju stimulēšana nodarbināt no darba tirgus atstumtās personas, izstrādājot labi līdzsvarotu dažāda veida atbildības un atbalsta tīklu sistēmu un dalībvalstu darba tirgus politikas pilnveidošanā iesaistot visus attiecīgos dalībniekus;

111. prasa, ņemot vērā augsto nabadzības līmeni, izvērtēt, vai Eiropas atbalsta fonds vistrūcīgākajām personām tiek pietiekami labi finansēts, un, ja finansējums nav pietiekams, daudzgadu finanšu shēmas starpposma pārskatīšanā apsvērt iespēju palielināt tā finansējumu;

112. piekrīt Komisijai, ka dalībvalstīm ir jācīnās pret bezpajumtniecību, izmantojot vispusīgas stratēģijas, kuru pamatā ir profilakses pasākumi, uz mājokļiem vērstas pieejas un pārskatīti noteikumi un prakse izlikšanas jomā, kā arī jānovērš bezpajumtnieku kriminalizēšana; aicina uzlabot paraugprakses starptautisko apmaiņu un savstarpējo pieredzes apmaiņu un apliecina programmas „Progress" nozīmi šajā kontekstā;

113. atzinīgi vērtē ieteikumu ieguldīt izglītībā, taču pauž bažas par to, ka vairāk nekā 20 dalībvalstis ir relatīvā izteiksmē (procentos no IKP) samazinājušas izdevumus izglītībai, tādējādi apdraudot savu izaugsmi, darbvietu radīšanas potenciālu un konkurētspēju; norāda, ka, samazinot šādus ieguldījumus, pastiprināti izpaudīsies ES strukturālās nepilnības, jo radīsies neatbilstība starp pieaugošo vajadzību pēc augsti kvalificētiem darbiniekiem un to, ka daudzās dalībvalstīs liela daļa darbaspēka pašlaik ir ar zemu profesionālo kvalifikāciju;

114. ņem vērā Komisijas ieteikumu reformēt veselības aprūpes sistēmas, lai tās pildītu savus

mērķus, izmaksu ziņā efektīvi nodrošinot vispārēju piekļuvi kvalitatīvai aprūpei, un lai garantētu minēto sistēmu finanšu ilgtspēju;

115. atkārto aicinājumu palielināt un strukturēti iesaistīt pilsonisko sabiedrību un arodbiedrību pārstāvjus valsts un ES līmenī, lai aizsargātu likumību un uzlabotu Eiropas pusgada procesa efektivitāti; šajā sakarībā cer uz Komisijas plānoto sociālo partneru iesaistīšanu, izmantojot Sociālā dialoga komiteju, vēl pirms 2015. gada izaugsmes pētījuma pieņemšanas;

116. kritizē to, ka ne visas dalībvalstis VRP izstrādē ir iesaistījušas gan valsts parlamentu, gan sociālos partnerus, gan pilsonisko sabiedrību; aicina dalībvalstis VRP iekļaut detalizētu pārskatu, dodot skaidrojumu gan par iesaistītajām pusēm, gan par to iesaistīšanas veidu; aicina Komisiju novērtēt dalībvalstu atšķirīgo praksi parlamentāro procedūru jomā un ieinteresēto personu iesaisti Eiropas pusgadā;

Budžeta politika

117. vēlreiz uzsver ES budžeta svarīgo nozīmi, jo tas stimulē ilgtspējīgu izaugsmi, veicina darbvietu radīšanu un mazina makroekonomikas nelīdzsvarotību ES, tā palīdzot mazināt arī sociālo nevienlīdzību; jo īpaši atgādina, ka, pat neņemot vērā tā nozīmi ieguldījumu stimulēšanā, aptuveni 60 % no ES budžeta tiek tieši novirzīti stratēģijas „Eiropa 2020" mērķu sasniegšanai; turklāt uzsver, ka daudzas programmas 2014.–2020. gadam ietver inovatīvus finanšu instrumentus, kuri var būtiski atbalstīt gan publiskos, gan privātos ieguldījumus dalībvalstīs, jo īpaši attiecībā uz ilgtermiņa ieguldījumiem, kas ir plaši atzīti par ļoti svarīgu politisko prioritāti;

118. atgādina par nepieciešamību sākt jaunu daudzgadu finanšu shēmu (DFS), lai ātri un efektīvi īstenotu jaunas programmas gan ES, gan dalībvalstu līmenī, kas sniegtu ieguldījumu ekonomikas atveseļošanas procesā; prasa īpaši ātri īstenot programmas, kuras bija paredzētas pirmajiem DFS gadiem, piemēram, programmas „Apvārsnis 2020", *COSME, Erasmus* + un Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvu; uzsver, ka šīs programmas nodrošina sviras efektu un pilda sinerģiju veicinošu un stimulējošu funkciju gan attiecībā uz valstu ieguldījumu politiku, gan izaugsmes un darbvietu radīšanu; uzsver, ka ir ātri jāsāk īstenot 2014.–2020. gada kohēzijas politika (proti, jau parakstīto partnerattiecību nolīgumu, pieņemto darbības programmu un piešķirtā priekšfinansējuma ziņā); atkārtoti uzsver, ka kohēzijas politika var būt noderīga, lai atbalstītu izaugsmi un darbvietu radīšanu visā ES teritorijā; šajā kontekstā aicina dalībvalstis nodrošināt, lai ikreiz, kad tas iespējams, ES finansējums būtu novirzīts projektiem, kuri veicina darbvietu, jo īpaši jauniešiem paredzētu darbvietu, radīšanu, kā arī ilgtspējīgu izaugsmi un konkurētspēju; ir ļoti nobažījies par neizpildīto saistību (*RAL*) nepieredzēti lielo apjomu, no kurām lielākā daļā attiecas uz kohēzijas politiku, un maksājumu atcelšanas lielo risku, ar ko dažas dalībvalstis saskaras saistībā ar finansējumu no iepriekšējā plānošanas perioda;

119. atbalsta gan ES garantiju jauniešiem, gan Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvu, kurām ir izšķiroša nozīme cīņā pret ārkārtīgi augsto jauniešu bezdarba līmeni; atzinīgi vērtē Komisijas nesen spertos soļus, palīdzot dalībvalstīm raiti saplānot pasākumus, kas tiek finansēti saskaņā ar Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvu; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt šo programmu pareizu, efektīvu, ātru un savlaicīgu īstenošanu;

120. uzsver, ka ES nodarbinātības un konkurētspējas veicināšanas nolūkā ir jāsekmē vērtības ķēžu veicināšana Savienībā un ES uzņēmumi, tostarp MVU, ir ciešāk jāintegrē visos

vērtības ķēdes līmeņos; atgādina, ka šāda politika būtu jāattiecina uz visu lielumu uzņēmumiem, tai ir jāveicina ražošanas ķēdes saglabāšana Eiropā, jāatbalsta nozares ar augstu izaugsmes potenciālu, īpašu uzmanību pievēršot inovācijām, prasmēm, ilgtspējai, uzņēmējdarbībai un jaunradei, un jānodrošina pietiekama izaugsme un resursi, lai varētu radīt vairāk darbvietu;

121. uzsver, ka laikā, kad daudzas dalībvalstis ir lielā mērā atkarīgas no viena enerģijas piegādātāja, tostarp sešas valstis ir pilnībā atkarīgas no Krievijas dabasgāzes piegādēm, ES neaizsargātību pret ārējiem satricinājumiem enerģētikas jomā, par ko liecina pašreizējā krīze Ukrainā, ir nepieciešams samazināt arī tādēļ, lai veicinātu darbavietu radīšanu un saglabāšanu; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Eiropadomes 2014. gada 26. un 27. jūnija sanāksmes secinājumus un sagaida, ka vēlākais 2014. gada oktobrī šie secinājumi tiks papildināti ar vērienīgiem vidēja termiņa un ilgtermiņa pasākumiem, kas būs paredzēti, lai uzlabotu ES energoapgādes drošību;

122. uzsver, ka stingrie maksājumu ierobežojumi 2014.–2020. gadā joprojām ir būtiska ES budžeta problēma, kas negatīvi ietekmē ekonomikas atveseļošanos, ņemot vērā to, ka novēlotie maksājumi kaitē vispirms jau tiešajiem saņēmējiem; atgādina par nepieciešamību īstenošanas procesā nodrošināt savlaicīgu un pienācīgu maksājumu apstrādi, lai vienlaicīgi izpildītu gan tos maksājumus, kas izriet no iepriekšējām saistībām, gan tos, kas saistīti ar priekšfinansējumu, un lai nekavējoties sāktu īstenot jaunās programmas un nepieļautu neizpildīto saistību (*RAL*) nepamatotu pārvietošanu uz 2015. gada budžetu; šajā sakarībā mudina Padomi pilnībā pieņemt budžeta grozījumu projektu Nr. 3/2014, kā to iesniegusi Komisija, lai ES budžets maksimāli veicinātu ieguldījumus uz vietas; norāda, ka gadījumā, ja budžeta grozījumu Nr. 2, Nr. 3 un Nr. 4 projekti tiek pieņemti bez grozījumiem, tas kopumā izmainītu budžetu tikai par papildu NKI iemaksām EUR 106 miljonu apmērā, kas dalībvalstīm ir jānodrošina, lai 2014. gadā būtu pietiekamas maksājumu apropriācijas Savienības esošo juridisko saistību izpildei; uzsver apņemšanos arī turpmāk uzraudzīt vispārējo situāciju attiecībā uz maksājumiem un *RAL* un pilnībā izmantot visus elastības instrumentus, kas paredzēti DFS regulā un ar to saistītajā iestāžu nolīgumā; uzsver, ka jautājums par kārtējo ES budžeta maksājumu krīzi būs jārisina ilgtspējīgi, pēcvēlēšanu posmā pārskatot 2014.–2020. gada DFS, kas pēc iespējas drīzāk jāievieš jaunajai Komisijai, kuras pilnvaru termiņš sākas 2014. gada 1. novembrī;

123. atkārtoti norāda, ka dalībvalstu fiskālo situāciju var atvieglot, izmantojot jaunu pašu resursu sistēmu Savienības budžeta finansēšanai, kas samazinās NKI iemaksas, tādējādi ļaujot dalībvalstīm īstenot konsolidācijas centienus un neapdraudot ES finansējumu, ar kuru tiek atbalstīti ieguldījumi ekonomikas atveseļošanās un reformu pasākumos; atgādina, ka Komisija ir iesniegusi vairākus likumdošanas priekšlikumus nolūkā reformēt pašu resursu sistēmu, bet Padome diemžēl tos vēl nav nopietni apspriedusi; tādēļ uzsver, ka Parlaments piešķir lielu nozīmi jaunajai augsta līmeņa darba grupai pašu resursu jautājumos, kuras darbības rezultātā būtu jāveic pilnīga ES finansēšanas reforma;

124. mudina Komisiju saistībā ar 2015. gada izaugsmes pētījumu, kas tiks publicēts 2014. gada novembrī, pilnībā ņemt vērā un uzsvērt ES budžeta lomu Eiropas pusgada procesā, sniedzot faktus un konkrētus datus par tā ierosinošo, stimulējošo, sinerģisko un papildinošo ietekmi uz vispārējiem valsts izdevumiem vietējā, reģionālajā un valsts līmenī;

125. turklāt aicina Komisiju savos turpmākajos gada izaugsmes pētījumos sniegt pilnīgu un

visaptverošu pārskatu par to, kas ir sasniegts, īstenojot Eiropadomes 2012. gada jūnija sanāksmē pieņemto Izaugsmes un nodarbinātības paktu, lai pārvarētu ekonomikas un fiskālo krīzi, un iesniegt jaunus priekšlikumus par lomu, kāda ES budžetam varētu būt, turpmāk veicinot pārdomātu, ilgtspējīgu, visaptverošu, resursu ziņā efektīvu un darbvietas radošu izaugsmi;

126. atzinīgi vērtē Komisijas jaunievēlētā priekšsēdētāja apņemšanos īstenot Komisijas 2012. gada 5. decembra ceļvedi „Ceļā uz patiesu ekonomisko un monetāro savienību”; uzskata, ka jebkādam papildu finansējumam vai instrumentiem, piemēram, solidaritātes mehānismam, ir jābūt neatņemamai ES budžeta daļai, tomēr tai jābūt lielākai nekā vienošanās rezultātā noteiktās DFS maksimālās summas.

Iekšējais tirgus

127. mudina izveidot patiesu iekšējo enerģētikas tirgu, kas nodrošina godīgu piekļuvi tirgum, augstu patērētāju tiesību aizsardzības līmeni un pieejamu tirgu, jo īpaši MVU;

128. uzskata, ka dalībvalstīm ir jāpastiprina centieni modernizēt valsts pārvaldi, pabeidzot attiecīgo valsts pārvaldes tiesību aktu reformas, sniedzot iedzīvotājiem un uzņēmumiem vairāk un labāk pieejamus digitālos pakalpojumus, samazinot izmaksas un palielinot efektivitāti un uzlabojot pārrobežu sadarbību un sadarbspēju, kā arī ieviešot valsts pārvaldei paredzētas sadarbspējas sistēmas; uzsver, ka ES publiskā iepirkuma un koncesiju tiesību aktu pilnīga un ātra īstenošana sniegtu lielisku iespēju gan valdības, gan vietējā līmenī veicināt inovāciju, nodrošināt vieglāku piekļuvi MVU un modernizēt valsts pārvaldi, uzlabojot publisko izdevumu un ieguldījumu kvalitāti, efektivitāti un pārredzamību;

Vides politika

129. uzsver, ka, veidojot videi saudzīgāku ekonomiku, ES dalībvalstis veicina ilgtermiņa izaugsmi, kas noturīga pret krīzēm, palielina konkurētspēju un rada darbvietas, vienlaikus garantējot drošāku Savienības energoapgādi un neatkarību enerģētikas jomā, un ka videi saudzīga ekonomika būtu jāuzskata par būtiski svarīgu tautsaimniecības attīstības dzinējspēku;

o

o o

130. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Eiropadomei, Padomei, dalībvalstu valdībām, Komisijai, valstu parlamentiem un Eiropas Centrālajai bankai.